

עלון קיבוץ כפר מסריק * כו' אייר תשע"ב

16'om* 18.5.12

הד הנעשה

שנה שבעים ושבע * מס' 2348

גם הכותל המערבי –
בידינו

ילדי בר-המצווה וההורים בעוד מבצע

תמונות ומכתבים והשקיע מאמץ גדול לתרגם אותם לעברית עבורנו. זה לקח קצת יותר מחודש (הוא היה בחו"ל וגם אני) וקצת פיקששנו את התאריך המדויק אך את התוצאה הסופית תמצאו בין דפי העיתון.

אני מודע לכך שאין זה הד-הנעשה רגיל אבל מקווה שתסכימו שהשינוי הזה מוסיף עניין וגיוון והתופעה עצמה – מתנדבים מיפן בקיבוץ - ראויה להוקרה ולציון. כשקראתי את מכתבי האנשים (הם כולם היום למעלה מ-60) לא יכולתי להישאר אדיש לעובדה ששנה בישראל ובעיקר בכפר מסריק שינתה את חייהם באופן כל כך משמעותי.

תמונת השער מביאה שוב הדים מהמשך המבצעים של ילדי בר המצווה שלנו ויש גם דיווח בכתב. בכל שנה עומדת שנת המצוות לדיון ולא תמיד יש מי שירים את המשא ולעיתים יוצאים הילדים שלנו מופסדים. טוב שהשנה המצב אחר וכדאי שבשנים הבאות ימשיכו ועוד ישפרו למען הדורות הבאים.

שנת השמונים של כפר מסריק כבר בעיצומה והצוות שהתגייס מנסה להעיר את שאר החברים כדי להפוך את השנה הזו למבצע חברתי גדול ומקיף שישאיר את חותמו להרבה שנים (לפחות 10...) אתמול בערב התכנסה קבוצת חברים מעורבים לשיחה חופשית ליד מדורה בחצר הראשונים (יוזמה של אייל) ומעניין מה העלו הדוברים השונים ואיזו תוצאה תצמח מהמפגש הזה.

אני מאמין שכל אחד ואחת מאתנו יוכל להשתלב ולתרום לאחד מהמרכיבים של השנה הזו ומי שאכן יתגייס וישקיע ירוויח בגדול. אין הרגשה טובה יותר מעשייה ותרומה לקיבוץ באירוע חשוב ומרכזי כזה שבטח יירשם בדברי הימים של הקיבוץ. הנה, אתם מוזמנים לתת יד למאמץ – בטוח שתיהנו!

שבת שלום ו...שנשמע גם מכם. אברהם

שלום לכולכם.

השבוע חזרנו קבוצה די גדולה (18 איש) מטיול מוצלח ומרשים בפורטוגל. אני מציין את האירוע הזה משום שכביכול, מאז "נגמר" מבצע חו"ל היה נדמה שתמו ימי הטיולים המשותפים בעלי האופי הקיבוצי המיוחד. אני שמח שהמציאות מוכיחה שגם בתנאים החדשים ניתן להתארגן, כקבוצה מקיבוץ ולצאת לחו"ל וליהנות מיתרונות היחד והחברותא. אישית, אני ממליץ בכל לב להמשיך במסורת!

הטיול הזה זימן לנו חוויה יוצאת דופן שמתחברת באופן מפתיע לנושא המרכזי של העיתון הזה. בעודנו יושבים בלובי של המלון שלנו בליסבון, לערב סיכום וסיום הטיול, ירדה מהקומה העליונה קבוצה של תיירים מיפן וביקשה להצטרף. הם הסבירו ששמעו דיבורים בעברית והיו חייבים לברר מה קורה. הם אוהדים גדולים של ישראל, ביקרו בה כמה פעמים וגם יודעים קצת עברית ובעיקר מכירים שירים ישראלים ובקשו לשיר אתנו. שרנו את ירושלים של זהב ואת הבה נגילה ולסיום (בעמידה) את התקווה - הם ביפנית ואנחנו בעברית! היה מרגש מאד לשני הצדדים.

ומה הקשר להד הנעשה?

ובכן – לפני חודשיים נפגשתי עם מודענו קיאצ'י (המוכר לרבים בשם קיצ'י) בביתו של אלי שטהל – "האבא המאמץ" והתברר שבאפריל 2012 ימלאו בדיוק ארבעים שנה לבואה של קבוצת מתנדבים יפנים שהגיעו לקיבוץ לשנת עבודה ולימודים. באופן הכי ספונטני הצעתי לקיאצ'י שנקדיש עיתון לציון המאורע. הבחור התרגש והבטיח להודיע לכל חברי הקבוצה על הפרוייקט ולאסוף מהם מכתבים ותמונות שיופיעו בעיתון. מה שנראה בהתחלה רעיון קצת דמיוני הפך למשימה של ממש. מאז הפגישה אנחנו בקשר רצוף וקיאצ'י אסף המון

מועד סיום משוער להכשרה קיץ 2013

לפרטים נוספים במידת הצורך אשמח
להעביר במסגרת שיחה כנדרש בנושא
קליטה – קיבוץ.

עמיחי טלבי

חברי ההנהלה בחנו את בקשתו של עמיחי
בהתייחס לקריטריונים המקובלים תוך
הבנת המורכבות ותוך התייחסות למיחד
את עמיחי על ציר הזמן משחרור מצה"ל
למשך המסלול.

הוחלט: להמליץ לחברים לתמוך בבקשה
של עמיחי להתקבל לחברות לצד הבהרה
לעמיחי למחויבות הנדרשת ממנו כחבר
לעתיד. פרוט בנוגע להמלצה יועבר לחברים
בשיחת קיבוץ כנדרש בתאריך 28.5.2012
ולאחר מכן הבקשה תובא להצבעה בקלפי.

2. מכרז לתפקיד "קידום בניית תשתית
לקליטה לחברות" (מודל חדש ע"פ המלצת
צוות שינוי).

תאור התפקיד:

- בניית "תיק קליטה" הכנת חומרים,
מסמכים, נהלים, מפות, כבסיס להכנת
תשתית המאפשרת הפעלה מעשית לאחר
היום הקובע – לשינוי אורחות חיים.
- ייצוג הקיבוץ יחד עם מזכירים בפורומים
הפועלים בתחום כגון: מועצה, תק"צ, ועוד.
- איסוף מידע ביחס לנקלטים פוטנציאליים
ורכוז פניות של בנים אחרים.
- ריכוז עבודה עם יועצים בתחום המשפטי,
הפיזי, הכלכלי, במסגרת בניית התשתית
להסדרים החדשים.
היקף משרה – 8 שעות בשבוע כולל עבודה
בשעות לא שגרתיות, כפיפות למזכירים
ולהנהלת הקהילה.

יכולת נדרשת

- ניסיון בהובלת תהליכים חברתיים.
- עבודת צוות.
- כישורי ניהול / הנהגה
- שליטה במחשב ויכולת ניסוח וכתובה
ברמה גבוהה.
- אמינות.
- עבודה עצמאית.
- מחויבות לפעול במסגרת וועדת קבלה
לאחר מועד השינוי במידה ויאושר בקלפי
כנדרש.

3.5.2012 הנהלה חברתית מיום

משתתפים: גבי דוקטורס, סיגל פרנקל-בלן,
טומי שחר, אדיר המבורג, הראל כהן, דברת
קפלושניק, עופר מסד, אתי היכל, אייל ריז,
עירד דוכס,
חסר: ניסים סעדה.

1. סיום מסלול צעירים – עמיחי טלבי
ובקשה להתקבל לחברות.

בהתאם לתקנון הקיבוץ העביר עמיחי טלבי
פניה מסודרת להנהלה החברתית. פני
הוזמנה לישיבה והציגה את הפניה:

בקשה להתקבל לחברות עם סיום מסלול
צעירים

רקע

בשנת 2000 סיימתי לימודים באופק, לאחר
מכן התגייסתי לצה"ל – למודיעין שדה.
עם השחרור עבדתי במסגרת שנת בית
במדגה, המשכתי לטיול ועבודה בארה"ב
לתקופה של 4.5 שנים וחזרתי למולדת.
בקיבוץ עבדתי ברפת והיום אני משלב
לימודים ועבודה כחלק מהכשרה למקצוע
הייננות.

1. במעמד הקבלה לחברות חשוב לי לציין
כי אני רואה בקיבוץ בית בו אוכל לפתח
את תחום העיסוק שלי לצד בניית
משפחה בעתיד.

2. מבחינה חברתית אני יכול להיות עוגן
גם לחברים נוספים מהשכבה שלי ומניע
נוסף להגיע חזרה לקיבוץ במסגרת
השינוי אותו הוא מקדם.

בשלב זה אני לוקח בחשבון שאדרש
להמשיך לשלב לימודים ועבודה ברפת.
מסגרת הלימודים שלי - יומיים בשבוע
בקצרין מכללת אוהלו (חמישי, שישי).

הוחלט: שבועיים מיום פרסום המכרז לבחירת בעל התפקיד, תגובש הצעה שמית בצוות משאבי אנוש אשר תאושר בהנהלה חברתית ותפורסם לציבור – מועדים תחילת עבודה והכנת תשתית יוני 2012.

3. הצעת צוות השינוי – "כללים לקליטת בנים המצויים במסלול צעירים"

המזכירות קיימה דיון על המצב כיום בהתייחס לתקופת המעבר (מדצמבר מועד אישור חוברת עקרונות ועד מועד אישור הצעה מפורטת). הנהלה חברתית מברכת על הצעת צוות השינוי הנותנת מענה הוגן לבנים הנמצאים כיום במסלול צעירים ועדיין לא הגיעו לגיל 30, אך מבקשת להעמיק את ההכרות וההבנה של כלל מרכיבי הצעת השינוי עוד בטרם אישור הצעה. הוחלט: במהלך יוני נקיים יום מרוכז להנהלה חברתית בכדי לעבור על ההסדרים המוצעים עוד בטרם שיחת הסבר לציבור לצד אישור הצעה ספציפית הנותנת מענה למצב הנוכחי.

הנהלה חברתית מיום 15.5.2012

משתתפים: דברת קפלושניק, עופר מסד, גבי דוקטורס, עירד דוכס, אתי היכל, אדיר המבורג, טומי שחר, אייל רייז, חסרים: סיגל פרנקל-בלן, ניסים סעדה

1. הקמת שלוחת מתנ"ס – במתחם נעמן בשיתוף עם עין המפרץ. המועצה האזורית העבירה לנו תשובה חיובית המאשרת את המשך ההתקדמות בבניית תוכנית העבודה לקראת 2013 תוך מתן עדיפות לביצוע. בכדי לקדם את בדיקת ההיתכנות יתכנס בקרוב צוות משותף הכולל את סיגל, נירה, ואייל, ביחד עם נציגים מעין המפרץ, ב"ס גוונים, והמועצה, במטרה לקדם את הנושא. עדכון מפורט יימסר כאשר נסיים לגבש את התוכנית.
2. וועדת ביקורת – ארנון רפאלי הודיע כי הוא מעוניין לסיים את חברותו בוועדה.

בתאום עם אופיר שטהל רכז ועפר אילת-רייז אנו פונים לציבור בבקשה לאתר חבר/ה המעוניין להחליף את ארנון בכדי שנוכל להציג את הבחירה לאישור בשיחה כנדרש.

3. בית העלמין – בהתאם לנתונים שערך

גיורא מסד ובהשתתפות סשה אשר הוסיף מרכיבים חשובים ביחס למורשת בית העלמין, הוחלט ע"י הנהלה חברתית לאשר את הבסיס שגובש עם מוא"ז מטה אשר במטרה לבנות הסכם הפעלה מסודר בהקדם האפשרי.

עקרונות ההסכם שגובש: בית העלמין של הקיבוץ יישאר בבעלות הקיבוץ, כולל מתן אישורים בטאבו שיגנו על הזכות לקבורה ורשיון. את בית העלמין האזרחי נחכיר החכרת משנה למועצה האזורית שתקבל בעלות על בית הקברות האזרחי. כל זה יוגדר בהסכם משפטי שיוצג לאישור הוועד המקומי של כפר מסריק (הנהלה החברתית בשלב זה) עם סיום הכנתו. עיקרי הדברים שהנהלה חברתית ביקשה להדגיש להמשך הפעולה של אדיר וגיורא כמייצגים את הקיבוץ בנושא.

- המצב הנוכחי מהווה בעיה ויש חשיבות לקדם את הטיפול בלוחות זמנים מהירים.

- ניהול הקבורה האזרחית מחייב התמקצעות בתחום העסקי במסגרת יזמויות קיבוץ.

- יש לשמור על היכולת שלנו לקבורה בבית העלמין של הקיבוץ ע"פ המסורת והמנהגים שעוצבו עם השנים ללא התערבות גורמי דת.

- יש לראות האם ניתן לגייס משאבים במסגרת תהליך החכירה בכדי לשפר את הכניסה והצביון של בית העלמין לצד שיפורים משמעותיים שנעשו בתקופה האחרונה.

מכיוון שהנושא מושפע גם מהחלטות של משרד הדתות, מבקר המדינה וגורמים נוספים, יש לציין כי הנושא רגיש ומחייב עבודה מושכלת במטרה לשמור על העקרונות שהוצעו ולעמוד בדגשים שהוגדרו.

4. מפעל "אלקון" – המזכירות דנה בפנייה של הוועדה המקומית לתכנון

הפרויקט שהוגדר ואנו מחפשים חבר/ה שמעוניין להחליף את חוה בנושא. פרויקט ההנצחה כולל ביצוע ראיונות עם חברים לצורכי תיעוד בהווה והנצחה בעתיד בידיעה כי המידע המדויק והשלם נמצא אצל האדם עצמו וחשוב לנו מאד לשמוע, להקליט ולכתוב את סיפור החיים של כל אחד ואחת.

העבודה עצמה יכולה להתבצע במסגרת כל שעות היום בקשר עם הארכיון. חברים המוכנים לבדוק את הנושא מוזמנים לפנות למזכירים ולשמוע פרטים נוספים במטרה לבחור את האדם המתאים ליישום הפרויקט.

המזכירים איל רייז וטומי שחר

הזמנה לכנס:

התנועה הקיבוצית מזמינה את המעוניינים לכנס בנושא החלטה 1155 (979) – החלטת מנהל מקרקעי ישראל בנושא שיוך דירות. בעקבות החלטת בג"ץ בעניין החלטה 1155 קיבלו קיבוצים רבים הצעות להתקדמות בנושא שיוך קנייני של הדירות. מאחר והתנועה הקיבוצית ממליצה על מסלול שיוך חוזי ולא קנייני, היא מקיימת כנסים להסברה.

ביום חמישי 31.5.2012, בין השעות 13:00-16:00, יתקיים כנס בנושא במילואות. חברים המעוניינים להצטרף מוזמנים (ניתן לפנות למזכירים אם יש צורך בהסעה).

ובנייה "חבל אשר" למתן אישור חריג לכניסה של אלקון לשטח מילובן. תומר, רכז הוועדה לאיכות הסביבה, הציג את השיקולים של הוועדה והסיכום הקובע כי יש להתנגד לכניסת אלקון לשטח מילובן עד אשר לא יוגדר תקנון סטטוטורי בשטח השיפוט של המוא"ז במטרה להימנע מתוספת סיכונים, זיהום, ורעש, ולערוך שינוי המעודד כניסה של תעשייה קלה והייטק לאזור.

חברי ההנהלה אשר חלקם היו בסיוור במתחם מפעל "דשנים" (המיקום הנוכחי של המפעל) ושמעו את הצגת הנתונים ע"י אהרון - מנכ"ל מילובן וצוות בכיר של חברת אלקון בישיבת מנהלת משותפת לעין המפרץ יסעור וכפר מסריק מבינים שכדי להתנגד לכניסה של אלקון יש לערך בדיקה מקצועית-משפטית במטרה לבדוק האם לצד העמדה העקרונית ניתן ונכון להיכנס למאבק בנושא.

מכיוון שאנו נדרשים לתת תשובה מנומקת עד 19.5.2012 הוחלט להגיש בקשה לוועדה מקומית לדחיית מועד הגשה, במקביל להשלים את הבדיקות החסרות ולהביא את הנושא להחלטה סופית בהנהלה במהלך חודש יוני. השלמת החסר תתבצע ע"י תומר, דברת ואייל ולאחר מכן תתקבל החלטה סופית בנושא.

5. תרומה מעיזבון יזהר רשף ז"ל
הסכם פשרה בתביעה ייצוגית אשר רוכזה בעבר ע"י יזהר בשם הקיבוץ מול מפעלי הפלדה, הגיע לידי הכרעה בהסכם גישור כולל שפורסם בעיתונות הארצית. במסגרת יישום ההסכם הוחלט, בתאום עם מיה, לייעד את הכסף שהתקבל לרכישת קלנועית שתשרת חברי קיבוץ הזקוקים לניידות זמנית. הקלנועית הועברה לאחריות אגף רווחה. אנו רואים לנכון להודות למשפחה – למיה על תרומתה ולאיתמר על הטיפול וביצוע הרכישה תוך הבטחה כי המאבק לשמירה על איכות הסביבה ימשיך להתקיים ברוחו של יזהר.

6. פרויקט הנצחה – חוה גירש הודיעה כי היא מבקשת לסיים את ריכוז

להערכתנו, מדובר בעניין קיומי להמשך תפקודו של חדר האוכל שלנו. כדי לקיים כלכלית את הענף יש להיעזר בהכנסות חוץ כגון הסעדת טיולים בשעות שהמקום פנוי. אירוח אירועים, קבלת אוכלים נוספים מהמפעלים ועוד. פעילות נוספת זו אמורה להוסיף לענף הכנסה שתאפשר לו לעמוד על רגליו מבחינה כלכלית.

כיום נדרש ספסוד רחב היקף מהקהילה כדי לקיים ארוחות במחירים שיאפשרו לחברים לאכול יום יום. יש להניח שהקהילה לא תוכל להמשיך ולתמוך בענף בהיקפים דומים גם בעתיד, בעיקר מול הקשיים הכלכליים ועליית מחירי חומרי הגלם (עלו ב-30%). לכן נדרשת "אספקת חמצן" מידית לענף בצורת פעילות נוספת בשעות שהמקום פנוי שתוכל להביא לשיפור הרווחיות. כדאי לדעת כי כל קיבוצי הסביבה עברו תהליך זה מזמן (כולל אלו מהשוה"צ) ללא תלונות. תהליך קבלת כשרות על המטבח וחדר האוכל אינו פוגע בחבר ולא מורגש בחיי היום יום. רוב ההתארגנות היא פנימית במטבח. גם היום כל חומרי הגלם כולל הבשר כשרים לחלוטין.

ללא ספק יש כאן עניין רגשי, ואידיאולוגי לצד ההיבטים הכלכליים, דבר שמזמין דיון וקבלת החלטה מסודרת. חשוב לציין שהמהלך הזה הוא לאחר דיון והחלטה בהנהלה החברתית המתבססת על יישום תוכנית רב שנתית שגובשה במהלך 2011 ופורסמה לציבור. כרגע, זהו חומר למחשבה בלבד ויותר פירוט נגיש בבוא הזמן

בברכה רותי - מינהלת הענף

הודעה חשובה מענף המזון: במוצאי השבת בחג השבועות תתקיים ארוחת חג חלבית בחדר האוכל. הארוחה היא מרובת אורחים ומיועדת **לסועדים בחדר האוכל בלבד!** ביום א' – חג - חדר האוכל סגור. חברים שירצו להצטייד במזון הביתה מתבקשים לקחת ביום ו' בערב – כמקובל. **לא יתאפשר להוציא אוכל מארוחת החג!** תודה.

דיווח מהנעשה בענף המזון שיבת מנהלת-10.5.12

אנחנו מבקשים לעדכן את החברים בחדשות ובהתפתחויות בענף.
א. רונן בוכריס הצטרף לשמחתנו למנהלת במקום נירה שפרשה.
ב. התקבל מכתב מאמנון היכל שבו התלונן על אופן הגשת האוכל. הכלים החסרים, מחירי המנות, מחזור האוכל, הטיפול הלקוי שניתן למגיעים מאוחר, וכמובן ארוחות הערב של ימי ג'.
יש לציין שאמנון העלה סוגיות אמיתיות ואנו ביררנו אחת לאחת בעיות אלו. לחלקן כבר מצאנו פתרון וראינו בהעלאתן כלי ניהולי לשיפור.
בהזדמנות זו ברצוננו לציין כי אנו מעונינים ומעודדים אתכם לתגובות. אנחנו נציב ע"י הקופה "ספר מבקרים" שמיועד לכתוב פניות בקשות, טענות ומחמאות...
כולם מוזמנים להשתמש בכלי זה. עם זאת יש לדעת כי התחום הוא רחב ומאד סובייקטיבי כך שקשה ואולי לא אפשרי להגיע לשיעור רצון כללית של כל הציבור.

ג. בנוגע לימי ג' בערב. אנו מעונינים, למרות הכישלונות שחווינו, להמשיך ולהעלות מפגשים אלו על פסים של הצלחה. נותרו מספר ערבי יום ג' לפני הקיץ בו עוברות הארוחות לבריכת השחיה. בינתיים, אנו ממזינים את החברים והילדים להגיע וליהנות מארוחות הערב בחדר האוכל לפני פרוץ הקיץ כדי שנוכל להמשיך ולהריץ את התכנית + מועדון וסרט.

ד. מתן תעודת כשרות למטבח זוהי סוגיה הדורשת הסבר מעמיק לציבור:

הקלנועית תשמש את החברים הזקוקים לכך בשל מצבם הבריאותי לעזרה בניידות. החברים יוכלו להיעזר בשרות זה לתקופה קצובה של עד 3 חודשים.

בברכת בריאות שלמה ושנתחדש!

אתי היכל
אגף הרווחה והבריאות

תוצאות מכרזי דירות

דירות קבע:

דירת בוכריס מיועדת לדימה דודוצקין.

לדירת חיים עמר ודירת משפחת עוזר לא היו פונים.

דירות מעבר:

דירת משפחת מקדשי מיועדת ליסמין ואלני איקוניקוף.

דירת משפחת בוסקילה מיועדת למיכל ויואב גירש.

דירת ריקי ארליך מיועדת לטל לוי ויזהר שטנגר.

לדירת משפחת סעדה ודירת משפחת אילת ואופיר שטהל לא היו פונים.

כל הדירות אמורות להתפנות עד סוף השנה, עם גמר הבניה של ארבעת הבתים הראשונים בשכונה הצפונית.

אגף שיכון

התנצלות ותודה בצידה

בעיתון שעבר הרגשתי צורך להודות לחברים שעזרו ואפשרו את קיומם של אירועי התרבות שהיו לאחרונה. תמיד קיימת ההתלבטות האם להזכיר שמות ואז להסתכן ב"שכחת" מישהו, או רק לפרסם תודות כלליות ללא ציון שמות. בעיתון הקודם בחרתי בדרך התודות האישיות ולצערי, שכחתי לציין את מיה רשף שעזרה מעל ומעבר והייתה חלק חשוב מאד בהכנת החג. אז המון תודות למיה והתנצלות מכל הלב.

נירה

תרומה לרווחת כולנו

תודות רבות למשפחת רשף הרחבה על תרומת הקלנועית החדשה.

40 שנה לקבוצה היפנית בקיבוץ

הסיפור של קבוצת היפנים שלנו מוכר וזכור לאלו שהיו אז בקיבוץ. לצעירים ולאלו שהגיעו מאוחר יותר אנחנו מקדישים את העמודים הבאים להעלות מחדש את חוויות אותה תקופה. הקבוצה היפנית הגיעה לארץ ולקיבוץ באפריל 1972. 17 צעירים וצעירות אחרי אוניברסיטה – בגיל 22-24. רובם היו בקיבוץ כמעט שנה ועבדו בהתחלה במטע ואחר כך ברפת, בסילורה, במטבח, בחממת הורדים, בבתי הילדים ובחדר האוכל. המדריך הראשי שלהם היה צבי ידון שלימד עברית (עד היום הם זוכרים שהיה קפדן) וגם שימש מדריך טיולים בארץ. כולם הלכו למשפחות והיו אטרקציה גדולה באותם ימים.

כל בוקר הם עשו התעמלות לקול ההדרכה מרדיו טוקיו. האזבסטונים של המזכירות ושל אריזת הוקמו לקראת בואם והיו למגורים שלהם, כל שניים בחדר. קיאצ'י – אחד הבולטים – להטוטן – הלך על הידיים ועלה וירד במדרגות חדר האוכל על ידיו. כשהתחיל לעבוד ברפת הגיע כל בוקר לחליבת בוקר, חמש דקות לפני שלוש אלא שמהר מאד גילה שהרפתנים עצמם מגיעים רק בשלוש ורבע – שעון יפני מול שעון ישראלי. במסיבת הסיום הופיעו בתרגילי קרטה ושברו רעפים וקורות עץ. חברי הקבוצה היו מחלוצי היפנים שהגיעו לארץ. פרשת המחבל היפני קוזו אוקמוטו – התרחשה רק כחודשיים לאחר בואם לקיבוץ ועוררה זעזוע קשה בארץ ובעולם אך בקיבוץ לא היתה לכך השפעה גדולה על היחסים עם חברי הקבוצה.

לקראת הופעת העיתון כותב קיאצ'י להד הנעשה: **כיצד הפרויקט נולד?** לפני כשנה קיבלתי, קיאצ'י, הצעה מחברת מיצובישי לעבוד מטעמם בישראל. אריקה וג'ונקו ארגנו לכבודי מסיבת פרידה לקראת יציאתי לארץ עם מרבית חברי הקבוצה באוקטובר, ביפן. צילמנו תמונה משותפת, אותה נתתי לאלי שטהל - אבא שלי בקיבוץ. אלי "הזיע בעיניים", כמו שאומרים ביפן, מרוב התרגשות. הוא ביקש שניתן את התמונה לנעמי זינגר מארכיון הקיבוץ. נעמי עירבה את אברהם, ובסוף הוחלט שיוציאו עיתון מיוחד על הקבוצה היפנית אחרי ארבעים שנה.

<u>רשימת חברי הקבוצה</u>	<u>המשפחה המאמצת</u>	<u>ומקום העבודה</u>
מיה	שרה ודני אייל	
קאז'יו		רפת
יאקו		
פוסאה	אבישג וטוטו רונה	
נוריקו	נילי ומאיר שר	
מסאקו		מטבח ומטע
שוקו	דרורה ואסא רמץ	
אייקו		מטע
אקיקו	איטה ואברהם	
ז'ונקו	אסתר ומוטל פורת	חממת ורדים
אקירה	שילה ודוד לשד	חדר אוכל
שואיצ'י		
מוריו		
מאסאיושי	נילי ויורם ב-ז	מדגה, חדר אוכל ומטע
קנג'י	דינה ויאיר לוי	סילורה
שהיגאו		סילורה מדגה, מטע,
קיאצ'י	עדה ואלי שטהל	רפת

ישראלית ליפן. במשך שלושים שנה הכרנו את התרבויות והסגנונות אלו לאלו, כעת אריה קוץ הוא נשיא ארגון ידידות יפן וישראל.

כמו כן, עבדתי בעיצוב עבור חברת Better Place. ביפן התחנתתי עם אשה יפנית, עמה אני חי עד היום. יש לי בן ושתי בנות. אני חי עם אשתי, הוריה, ובתי הקטנה. בתי הבכורה התחתנה עם יפני ויש לה שתי בנות. בני הבכור חי לבד.

משפחתי המאמצת בקיבוץ היו דוד ושילה לשד. כשהייתי בקיבוץ נולד להם בן – עמית. אני מאחל לכם טוב ושלום אקירה

מיאה (המבוגרת ביותר בקבוצה)

כשהגעתי לקיבוץ, הייתי בת שלושים ושתיים. עזבתי לאחר חצי שנה ושבת ליפן דרך אירופה. ביפן עבדתי כפריילנסרית בעיצוב טקסטיל, וכן התגוררתי בקומונה במשך שנתיים. לאחר מכן עברתי לשכון בכפר שעוסק בצביעה מיוחדת של בדים, והתחלתי לעסוק בכך בעצמי.

ב1993 חלתה אמי באלצהיימר. אחיי החליטו להעביר אותה למוסד מיוחד. באחד מביקורי, בו טיילתי עמה בכסא הגלגלים, אמי שכבר לא יכלה לדבר אמרה פתאום "אני רוצה לחזור הביתה." נדהמת, שאלתי אותה אם תרצה להתגורר בכפר שלי, והיא ענתה "כן". חשבתי לעצמי – "זה עכשיו או לעולם לא", אז לקחת אותה בכוח, כמות שהיא – בפיג'מה ובכסא – שמתי אותה באוטו ונסענו לכפר. ארבע וחצי שעות נסענו יחד מטוקיו בין ההרים. כשהגעתי הביתה צלצל הטלפון ללא הפסקה, "אמא נעלמה!" אמרו כולם, "היכן היא?". כשסיפרתי להם, כעסו עלי מאד. "למה לקחת אותה?", אמרו לי. עניתי להם – "זה היה הדבר האנושי ביותר שיכולתי לעשות".

בזמנו, רופאי המוסד קבעו שנותרה לה לכל היותר שנה לחיות, אך עם המעבר לכפר הפכה בריאה יותר. ב2010, שבע-עשרה שנה לאחר מכן, הלכה לעולמה בפנים קורנות. אבי ז"ל היה מושפע מאד מהרעיונות של זמנהוף, ושלט היטב באספרנטו – קריאה, כתיבה ודיבור. כשסיפרתי לאמי את סיפור חיי בקיבוץ אמרה לי, "הזיכרונות הם הכוח להמשיך ולחיות".

למעלה: גיליון הברכות שקיבל קיאצ'י (ביפנית וגם בעברית) מחברי הקבוצה שבאו להיפרד ממנו ערב ציאטו לישראל

מכתבי יפן

לאחר שהפרוייקט יצא לדרך התחיל קיאצ'י לאסוף מכתבים ותמונות מחברי הקבוצה (לא כולם חיים ביפן כפי שתראו, ועם חלקם לא היה קל ליצור קשר) לפניכם אוסף המכתבים שתורגמו לעברית ע"י קיאצ'י עצמו, מלווים תמונות של חברי הקבוצה היום ובעבר.

אקירה (שהיה ראש הקבוצה בקיבוץ)

החל מאפריל 1972, חייתי בכפר מסריק שנה שלמה. בקיבוץ עבדתי בחממה, תחת ניהולו של איתן. בתום השהות בקיבוץ עברתי להתגורר במושב בית לחם הגלילית, שם חייתי כששה חודשים. לאחר מכן עזבתי את צפון הארץ לתל אביב, ונהניתי ממנה במשך שנה וחצי. סך הכל, חייתי בארץ שלוש שנים. כשהייתי במושב פרצה מלחמת יום הכיפורים. עד היום הזה אני זוכר את הקושי והאימה כמו היה זה אתמול. לאחר שלוש שנים שבת ליפן, אני עובד מאז ועד עכשיו באדריכלות. ביפן הכרתי בחור ישראלי בשם אריה קוץ, שקיבל מלגה ללמוד אדריכלות באוניברסיטה בטוקיו. התחלנו לעבוד יחד – אריה הביא לארץ ארכיטקטורה יפנית, ואילו אני, אקירה, הבאתי ארכיטקטורה

איִקוּ

זה עתה הודיע לי ג'ונקו שהקיבוץ מוציא עיתון מיוחד, ומבקש לשאול אותי מספר שאלות. איני מתמצאת במחשבים, ולכן כותבת מכתב ידני.

כמה נורא, אך איני זוכרת את שם המשפחה המאמצת שלי בקיבוץ. כשחזרתי ליפן התחלתי חיים בקומונה, וככל הנראה רציתי להתנתק מכל שהיה בארץ.

אני זוכרת עדיין אבא ואמא, נערה בת 16 וילדה בת 5, ופניהם עדיין מופיעים בזיכרוני באופן ברור.

אני, איקו, בת 62 כעת. מבוגרת יותר משהייתם אתם כשנפגשנו. הייתי אז צעירה וזריזה.

החיים בקיבוץ והמשפחה שהייתם לי הם מקור אושר עבורי עד היום.

אני מאחלת לכם שתהיו בריאים ושמחים, ואם אי פעם תזדמנו ליפן, אני מבקשת שתבקרו ותתארחו אצלנו. להתראות

איקו

ציורים מעשה ידיה של איקו שנשלחו לחברי הקיבוץ וילדיו לעיתון המיוחד על הקבוצה

משפחתי בקיבוץ הייתה שרה ודני, סבתא יהודית, אוסי, ג'וד ויורם. בשהותי שם עבדתי במטע האגסים ובמטבח. כל טוב לכולכם

מיאה

פוסאה ומשפחתה

פּוּסָאָה

טוטו ואבישג היקרים, לא כתבתי לכם כבר שנים רבות – חלפו להן כבר ארבעים שנה. הילדים ודאי כבר גדלו. האם הם עדיין גרים בכפר מסריק? מה שלום הוריה של אבישג?

אני, פוסאה, עם שובי מישראל ליפן, עבדתי כספרנית בספריה העירונית במשך 34 שנה. כעת אני בפנסיה, מתגוררת עם בעלי, ועם כלב.

עבודתי כעת היא בעיקר בבית, ובטיפול בהוריו של בעלי, שאינם גרים איתנו. התחביב שלי הוא אוריגאמי, אומנויות שונות בנייר, וכן גידול ירקות בגינה. בני ובתי גרים כעת בנפרד, אנו נפגשים עמם מדי פעם.

בזכותו האדיבה של קיאצ'י אני יכולה למסור את איחולי לכולם במכתב הזה, אני מאד שמחה בכך.

אנא שמרו על בריאותכם - להתראות

פוסאה

ג'ונקו ואחת מבנותיה עם עדה שטהל

ג'ונקו

ידידי האהובים מכפר מסריק, לפני ארבעים שנה הייתה לי הזכות לקבל את אבא מוטל, אימא אסתר, והבת חנה'לה. נהניתי כל כך מהחיים בקיבוץ. לפני כ-13 שנה ביקשתי שוב לראות את משפחתי וחבריי בקיבוץ, לקחתי עמי את שתי בנותיי ובאנו לבקר.

עדה, שהייתה אמו של קיאיצ', נפטרה לפני שנים אחדות, אסתר, אמי, נפטרה לפני שנה. העבודה הראשונה שלי בקיבוץ הייתה בבית הילדים. הייתי סייעת של רותי המטפלת, ועבדתי עם ילדים בני חמש. לאחר מכן, ביפן, עבדתי במשך 38 שנה כמורה בבית ספר יסודי. אני זוכרת, לפני ארבעים שנה עשינו בקיבוץ 'ערב יפני'. לבשתי חליפת ג'ודו וזרקתי את קיאיצ' אל תוך הבמה. לומר את האמת, איני יודעת ג'ודו. הוא נתן לי לנצח.

אנחנו, הקבוצה היפנית, הלכנו כל אחד לדרכו ולמקום מגוריו, אבל הקשר בינינו עודנו קיים. הלוואי וניפגש כולנו שוב.

למוטל – שתחייה עד מאה ועשרים. כל טוב לכולכם,
ג'ונקו

מצורף שיר פרי עטה של ג'ונקו

שירת העשב

בכל עת דורכים עליו
ואנו שומעים את רחש דריסתו
העלים שלו שכובים
מתחזקים תחת הסערה
שורשיו נטועים עמוק באדמה

שוקו ובעלה

שוקו

שמי שוקו, כשהייתי בקיבוץ הייתי בת 24, כעת אני בת 64.

הילדים אז קראו לי "שוקולדה". עבדתי במטע הענבים, בחדר האוכל ובבית הילדים.

המשפחה המאמצת שלי הייתה משפחת רמץ – אבא אסא, אמא דרורה, הילדים רונן ומירב. לשמחתי, אנחנו עדיין בקשר.

שהייתי בקיבוץ במשך חצי שנה, ולאחר מכן התגוררתי אצל אחותה הגדולה של דרורה בירושלים.

כשחזרתי ליפן התחתנתי ב-1974. יש לי שלושה ילדים שבגרו וארבעה נכדים – בעלי רופא, בני הבכור רופא ולו ילד אחד, בתי רופאה גם כן אך אינה נשואה, בני השני רוקח, ולו יש שלושה ילדים. אני מחכה לנכדים מבתי.

אני ובעלי מתגוררים עם חמי וחמותי בני ה-88 ו-89 בהתאמה. אנו חיים כולנו יחד מזה 26 שנה ומסתדרים יפה מאד.

אני מקווה מאד שאסא ודרורה בריאים, ורוצה לבקר.

אחרי האסון שפקד אותנו בשנה שעברה, צלצלו אלינו אסא ודרורה שדאגו לנו, זה מאד ריגש אותנו.

העבודה בקיבוץ הייתה מאד נחמדה. לימדו אותי איך לבשל לקיבוץ שלם. מטע הענבים היה חם מאד, ולפעמים ידעתי איך לחמוק לצל ולברוח מהעבודה.

השהות בקיבוץ הייתה עבורי אושר הנעורים. החוויה בקיבוץ נותנת לי כוח להמשיך ולחיות. הקבוצה הזו שלנו היא כמו אחים עבורי – כולנו עדיין בקשר.

שוקו

להתראות

עשבים אינם יפים כמו פרחים
אבל עלינו להכיר ולהוקיר אותם
על שהם תומכים באדמה
מחזיקים אותה בעליהם.

כל עשב ועשב
יש טעם לצמיחתו
עלינו לנסות ולהמשיך
לגלות אותו

כפר מסריק אחרי תשעה חודשים, הייתי בת
21 וכל החלומות שלי נקרעו לגזרים.
ביפן חזרתי ללמוד באוניברסיטה וסיימתי את
התואר הראשון תוך שנה. בניגוד לרבים
אחרים לא עבדתי בחברה גדולה, אלא הייתי
פרילנסרית ועבדתי ב"ריגול" עבור הוצאות
ספרים, על מנת ליידע אותן באופנות
המשתנות של הציבור, עסקתי בכתיבה
ובעריכה. כעבור מספר שנים, עם כל העסק
הספרותי על הראש, עזבתי את יפן לאפריקה,
בה הסתובבתי תשעה חודשים. המזכרת שלי
מתשעה חודשים באפריקה היא בעלי – יפני
אחר שמצאתי ביבשת הזו.

עם שובי ליפן הוצאתי ספר ושמו "אפריקה –
אישה אחת". נולדה לי בת, והתחלתי לעבוד
כגוננת בחצי משרה. עוד לפני שהגיעה בתי
הבכורה לבית ספר יסודי, וכשבתי השנייה עוד
הייתה בחיתולים, לקחתי את שתיהן ואת
בעלי לדרום אמריקה. תכניתנו להגר לשם
לצמיתות לא יצאה לפועל, ושבנו ליפן לאחר
תקופה. עם שובנו פתח בעלי סוף-סוף
קליניקה לדיקור סיני, ואני התחלתי לנהל גן
ילדים חופשי תחת כיפת השמיים. הנסיעה
האחרונה של כולנו יחד הייתה לנפאל.
כשהיו הבנות בבית ספר יסודי, הסתובבתי
איתן כל הקיץ ברחבי אסיה. הגן החופשי החל
לצבור תאוצה – שמרנו על הטבע וחינכנו
לאקולוגיה, הצטרפו אלינו הרבה אנשים.
ב-20 השנים בהן ניהלתי את הגן הוצאתי לאור
שני ספרים, ובמשך שלוש שנים צילמנו סרט
על פועלנו בגן, הסרט מוקרן בכל יפן ואני
מוזמנת להרצות עליו תכופות.
המזל נפל בחלקי – יש לי שני נכדים, ועוד
אחד בדרך. בתקופה הזו בה הדור הצעיר
מתחנך מאוחר ולפעמים לא עושה ילדים כלל,
אפשר לומר שיש לי מזל גדול.
אבי בקיבוץ היה אברהם, ואמי איטה עבדה
בחינוך.
כל טוב לכולכם

אקיקו

נוריקו

אני, נוריקו, חייתי בכפר מסריק מאפריל עד
ספטמבר 1972, ולאחר מכן החלטתי להישאר
חצי שנה נוספת - עד מרץ 1973 - על מנת
ללמוד עברית. במרץ 73 עברתי לגור ולעבוד

אקירה מיה וג'ונקו

אָקִיקוּ

חלפו 40 שנה מאז החוויה בקיבוץ. חיי כבר
מתקרבים לסוף. לספר 40 שנה זה כמעט כמו
לספר חיים שלמים, וכשאני מביטה אחורה
אני רואה – כל הסיפורים שלי התחילו
מהארץ.

זו הייתה תקופה מהפכנית – תנועת
הסטודנטים בפאריז, וחלומות על קומונה
ואוטופיה הקפיצו את כולנו לקיבוץ. באותה
תקופה חלמתי לצאת מיפן, אבל לא היה לי
אומץ לעשות זאת לבדי. זמן רב חייתי מכספם
של הוריי על מנת לשכנע אותם שחצי שנה
בקיבוץ תהיה עבורי חוויה חיונית ונהדרת.
כשהגעתי לארץ לא היה לי ביטחון לשוחח
באנגלית עם זרים, אך עם הזמן רכשתי כלים
ואומץ לב, פגשתי חברים מאירופה ומאמריקה
והצלחתי לתקשר אתם באנגלית. החוויה הזו
נתנה לי אומץ לנסוע לבד – וכך תכננתי
לעשות.

אך באחד הימים הגיעה לקיבוץ שיחת טלפון
בינלאומית, בה הודיעו לי שאבא שלי נפטר
באופן פתאומי, ועלי לחזור הביתה. עזבתי את

חבריי היפניים. אשתי
 כעת שמה טומוקו, נפגשנו באולפן בקיבוץ
 הזורע והתחתנו ב-1975. כנראה מכיוון שהכרנו
 בארץ קדושה כל כך, היא עוד שומרת אותי
 לצדה. יש לנו בת אחת נחמדה ביותר ושמה
 מיקי, היא בת 36, עובדת בחברת "רויטר
 מדיה", והתחתנה לפני כשנתיים. עדיין אין לנו
 נכדים.

כשסיימתי ללמוד באולפן המשכתי לאילת, שם
 עבדתי במשך ששה חודשים במפעל כריית
 נחושת בתמנע על מנת לחסוך כסף לטיול
 באפריקה. במשך שנה שלמה, מ-73 עד 74,
 נדדתי בין מדינות אפריקניות. ב-1974 חזרתי
 לארץ ועבדתי בקיבוץ גן שמואל שם הרווחתי
 משכורת קטנה, שסייעה לי לשוב ליפן דרך
 אסיה.

בדצמבר 1974 התיישבתי ביפן, עבדתי
 בהוצאת ספרים, בגלריה ובחברת בנייה. ב-
 1981 רכשתי את מקצועי עד היום ב- world
 Cooperate Association for Project
 Coordinate. עבדתי בתאילנד, בפיליפינים,
 בנפאל ובויאטנאם. כעת אני בויאטנאם לצורך
 פרויקט רפואי שעתידי להסתיים בפברואר
 2013.

חברים, מישהו מכם רוצה לבקר בהאנוי,
 ויאטנאם? אנא, אל תהססו ליצור קשר.

החוויה בקיבוץ היא האוצר המופלא של חיי,
 שם חיי עוצבו.

קנג'י

ג'ונקו עם שרה שמעון

בכפר תקוה במשך שנה אחת. משם, באפריל
 74, עברתי לשוויצריה, ובנובמבר 74 שבתי
 ליפן. אך לא לאורך זמן - באוקטובר 1975
 היגרתי לשוויצריה. בשוויצריה אימצתי שני
 ילדים בעלי צרכים מיוחדים, והקמתי בית ספר
 יפני בציריך, בה אני מתגוררת. באוגוסט 1992
 התחלתי לעבוד כמורה בבית ספר לחינוך
 מיוחד, עד היום הזה. באוקטובר 2012 אצא
 לפנסיה.

באשר למשפחתי, התחתנתי עם שוויצרי ויש
 לנו יחד בת אחת. כעת אני חיה עם בעלי
 בציריך. בתי היחידה חיה ביפן, יחד עם בעלה
 האוסטרלי ושני ילדיהם - בן ובת. מאז לידת
 הנכדים אני מבקרת ביפן פעם בשנה.

משפחתי בקיבוץ היו מאיר ונילי, ושני בניהם
 אורן ושרון. בשהותי עבדתי במטע האגסים,
 במטבח ובבית הילדים.
 אני משתוקקת יום אחד לשוב לדרך בארץ
 ישראל.

נוריקו

קנג'י ומשפחתו בוויאטנאם

קנג'י

אמי המאמצת בקיבוץ היתה דינה לוי, שעלתה
 מצ'כוסלובקיה. היא עברה חוויית שאול
 באושוויץ בירקנאו במלחמת העולם השנייה.
 כשחייתי בביתה, היא ובעלה היו תמיד חמים
 ונדיבים כלפיי. אני זוכר גם את שתי בנותיהן
 היפיפיות.

בקיבוץ עבדתי ב"סילורה", החברה לייצור
 טלויזיות, ותמיד איחרתי לעבודה, שלא כמו

תכננתי לבקר בישראל דווקא בקיץ הזה, אך חתונתה הצפויה של בתי בגרמניה שינתה לנו את התכניות. משפחתי בקיבוץ היתה משפחת גרשוני, רחל ויחזקאל, הייתה להם בת שהייתה באותו הזמן בצבא. (זהבה) באותו הזמן דיברתי בקושי רב אנגלית וגם עברית, אבל משפחתי תמיד קיבלה אותי ותמיד דאגה לי. הם היו כה טובים אלי.

עבודתי הראשונה בקיבוץ הייתה בחברת 'סילורה', לייצור טלוויזיות, שכן למדתי מכונאות ביפן. העבודה הייתה פשוטה, דומה להלחמת מתכות. ביתר הזמן האכילו אותנו בסקוויטים, וזה היה טעים כל כך. לאחר מכן עבדתי במטע האגסים, בשדות הכותנה ובבריכת הדגים. המים בבריכה היו כה קרים, והבריכה עמוקה כל כך, שקשרתי חבל סביב מותניי וחברתי אותו ליתד, כדי שלא אטבע. עבדתי גם בלול - לאחוז חמש תרנגולות ביד אחת, כאשר בידך השנייה חמש תרנגולות נוספות, היה כבד בצורה איומה. וכשעבדתי במטבח, והיה עלי להחזיק בבשר הקפוא, כמעט בכיתי מרוב קור. כשלמדנו עברית עם צבי, המורה המופלא, מבנה השפה היה כה שונה מהשפה היפנית, היה מעניין ללמוד. אני עדיין זוכר מילות ברכה פשוטות, כשאני הולך ל"נייקו" לעבודה, יש לי הזדמנות לומר שלום בעברית לתיירים ישראלים.

אחרי שהות בכפר מסריק התגוררתי תקופה במשמר העמק ובעין שמר, מצאתי שם אנשים נפלאים אך את האשה הכי נפלאה מצאתי בקונצרט של הקלרינטן גיורא פיידמן במשמר העמק - את אשתי לעתיד. נגינתו המופלאה קשרה את נפשי בנפשה לנצח. כשראיתי באינטרנט שגיורא פיידמן עודנו חי ומנגן, שמחתי מאד.

ישראל, המדינה שלא אשכח לעולם, המדינה האהובה עלי בעולם.

עם תום שהותי בקיבוץ יצאתי ללמוד באוניברסיטה בקנדה, שם עלה בי הרצון לעבוד באו"ם. במבחן הקבלה סיפרתי על החוויה שלי בישראל, והתקבלתי. מקום העבודה הראשון שלי במסגרת זו היה בוינה - לפני שלושים שנה בדיוק. נסעתי לשם עם אשתי - אליזבת' - מתנדבת שוויצרית שפגשתי בקיבוץ.

בתי הגדולה ניקול הייתה בת שש כשהגענו לוינה, ומישל, בתי הקטנה, בת שלוש. כשהיינו באינדונזיה, חלקכם בודאי יודעים איך זה, נפרדנו אליזבת' ואני. אליזבת' מתגוררת בבלן, בדירה שאביה הוריש לה, ומדי פעם היא מבקרת את בנותינו, שחיות שתיהן בארצות הברית עם ילדיהן. היא חלתה בתקופה מסוימת, אך כעת הבריאה, והיא חיה את חייה ומבקרת את נכדיה להנאתה.

בסוף שנת 2007 התחתנתי שנית, עם בחורה מסיןגפור. הטרנד היפני בימים אלו הוא להתחתן עם בחורות צעירות, ואכן - גם בינינו יש הפרש של 23 שנה. אשתי החדשה נסעה איתי לניגריה, ועזרה לי להתמודד עם החיים הקשים שם. בגיל 59 קיבלתי ילד נוסף, ששנת הולדתו - שנת הנמר - היא גם שנת הולדתי. שמו איצ'ירו (ביפנית - בן בכור). כעת אני בפנסיה, חי בווינה, אך איני יודע אם אמשיך לחיות שם. שמחתי מאד לקבל את המייל מג'ודקו, עם רשימה של חברי הקבוצה וקורות חייהם. אני רוצה להיפגש ולשוחח עם כולם. אחזור באמצע יולי ליפן, מקווה שתהיה לי הזדמנות לפגוש גם אתכם.

אינני זוכר את שם המשפחה המאמצת שלי בקיבוץ, אך זוכר שאבי היה נשיא הקיבוץ בזמנו, ושהיו להם שתי בנות. (מדובר בנילי ויורם ב"ז שהיה באותה תקופה מזכיר הקיבוץ) בעת שהותי בקיבוץ עבדתי בבריכות הדגים במשך שלושה חודשים, ולאחר מכן בחדר האוכל ובמטעים.

ש לי שלושה ילדים משתי נשים – שתי בנות וכן. בתי הגדולה חיה באמריקה, והשניים האחרים ביפן. אינני יודע עד מתי אהיה בארץ, אבל אני שמח ומתרגש מכך שאוכל להשתתף בטקס חגיגת 80 שנה לקיבוץ שייערך בשנה הבאה. הזמנתי את חברי היפניים ואני מקווה שכולנו נבוא.

קיאיצ'י.

עד כאן מכתבי 12 מבין חברי הקבוצה. המסר העיקרי העולה מהם הוא חשיבות התקופה שבה חיו, עבדו ובילו בארץ ובקיבוץ. אני חייב להודות בשם כולנו לקיאיצ'י סאסאיאמה שבשבעות האחרונות עשה מאמצים גדולים לאתר את כל חברי הקבוצה ולקבל מהם את המכתבים והתמונות וגם לתרגם אותם. שמחתי להזמין את כל חברי הקבוצה (בעזרתו של קיאיצ'י) לאירועי שנת השמונים לקיבוץ ואני מקווה שאלו ביניהם שיצליחו ויגיעו יוסיפו צבע וטעם נוסף לאירועים.

אברהם

מפגש הפרידה מקיאיצ'י עם יציאתו לישראל

קיאיצ'י

אני, קיאיצ'י, לפני ארבעים שנה, שכנעתי את הוריי לאפשר לי לנסוע לארץ לחצי שנה, אבל נשארתי בה עשרים וחמש שנים. למדתי באוניברסיטת תל אביב, עבדתי בשגרירות יפן ובחברות ישראליות, לימדתי בישראל דורות של תלמידי קרטה. כעבור מספר שנים, הזמנתי את הוריי מיפן לבקר בארץ, ואז הם הבינו מדוע נשארתי כאן.

לפני 15 שנה שבתי ליפן כי בני הגיע לגיל לימוד קרוא וכתוב ביפנית, ולפני שנה קיבלתי הצעה ממיצובישי לעבוד עבורם בארץ אהבתי. כעת אני חי בתל אביב. בקיבוץ קיבלתי את המשפחה הטובה ביותר שיכולתי לבקש – עדה, אלי, ליאור, אופיר ושיגיא. הם היו נהדרים עם בחור שבכלל לא מדבר עברית. בצער רב היה עלי להיפרד מליאור עוד כשהייתי בארץ. על הטרגדיה של עדה שמעתי ביפן – עמי זינגר שלח לי מייל ובו הודיע על מותה. מותה היה עבורי קשה משאול – תאונת הדרכים הקטלנית בה נהרגה על לא עוול בכפה הייתה כה מיותרת, היא שרדה את השואה ומצאה את מותה בדרך האיומה הזו.

בקיבוץ עבדתי ברפת. כל חבריי עבדו במטע והגיעו מהעבודה במשאית לקיבוץ, ואילו אני הייתי מגיע לחדר האוכל עם טרקטור. הייתי שוויצר. הבוסים שלי ברפת היו גיורא ואברהם, שניהם קיבוצניקים אמיתיים שעבדו מאד קשה, נהניתי מאד לעבוד אתם. צבי ידון, המורה שלנו לעברית, כבר לא עמנו עוד. הערכנו ואהבנו את צורת הלימוד שלו ואת אישיותו המיוחדת.

神奈川新聞 2009年(平成21年)9月24日 木曜日 A版 社 会 (20)

児童の顔、鉛筆で描き27年

茅ヶ崎の小学校教諭 藤谷さん

一人一人輝く個性

めくもり

学年修了時 メッセージ添えプレゼント

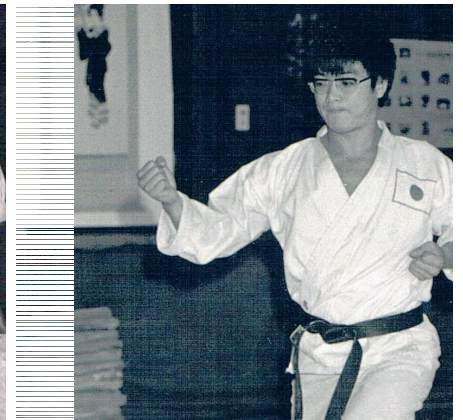
女子児童の表情を鉛筆で描く藤谷さん一職が台小学校

「絵が上手な子も、下手な子も、みんな個性があるから、みんなの個性を大切に描いてあげたい」と、藤谷さんは笑顔で話している。毎朝、朝の挨拶から、授業中、授業後、そして放課後まで、子どもたちの表情を鉛筆で描き続けている。その数は、27年間で約10万枚に達している。その中には、涙を流している子、笑っている子、真剣な表情の子、そして、涙を流しながら笑っている子も。藤谷さんは、子どもたちの表情を鉛筆で描くことで、子どもたちの個性を大切にしたいと考えている。そして、子どもたちに「個性を大切にしよう」というメッセージを送りたいと考えている。

דף מעיתון ביפן המתאר את עבודת ההוראה המיוחדת של ג'ונקו ותרומתה הגדולה לחברה.

ד"ש מהעבר

1972 - פרידה מהאולפן היפני

6.10.1972 נערכה מסיבת פרידה לקבוצת המתנדבים היפנית, שנקראה גם האולפן היפני. המסיבה כללה הופעות שירה, ריקוד מסורתי, קראטה ושתיית תה ירוק ומר. סריקה ודברי הסבר: עמית קורן

הטיול לירושלים

בגיליון הקודם סיפרנו לכם על משימות שנת המצוות שלנו. לפני שבוע נסענו למשימה המרכזית והיא טיול משותף, הורים וילדים, ליומיים לירושלים.

נתחיל מהסוף – היה מעולה!! את הטיול הדריך ישי שביט והוא עשה זאת בצורה מתאימה לנו בדיוק ונהדרת! הסברים מרתקים, טונות של ידע (אף שאלה לא התקילה אותו..), הומור, בקיצור – הצליח לעניין את הילדים ואת ההורים ולסחוף אותנו בנבכי ההיסטוריה עם חיבור להיום ולמשמעות שנת המצוות.

סיימנו ברחבת הטקס בהר הרצל, שם קיימנו טקס קצר משלנו, תוך התייחסות וחיבור למשמעויות העולות מה"שביל המחבר" לשנת המצוות שלנו. משם המשכנו לסיור מרתק בכנסת, כולל ארוחת צהריים במזנון הכנסת ובמוזיאון ישראל. את הערב העברנו במדרחוב ושינה באכסניית רבין.

ביום שישי בבוקר קמנו מוקדם מאד ויצאנו לעבר העיר העתיקה, הכותל המערבי וסיור במנהרות הכותל. בפינה שקטה ומוצללת ליד הכותל סיכמנו את הטיול בהרבה התרגשות עם דבריו של ש"י עגנון (דברים שנשא בטקס קבלת פרס הנובל בשנת 1967):

"מתוך קטסטרופה היסטורית, שהחריב טיטוס מלך רומי את ירושלים וגלה ישראל מארצו, נולדתי אני באחת מערי הגולה. אבל בכל עת, תמיד דומה הייתי עליי כמי שנולד בירושלים.

בחלום, בחזון לילה, ראיתי את עצמי עומד עם אחיי הלויים בבית המקדש כשאני שר עימהם שירי דוד מלך ישראל. בזכותה של ירושלים כתבתי את כל אשר נתן ה' בליבי ובעט".

וכמובן, הוספנו כמה מילים משלנו לסיכום המסע/טיול ותחושות הגאווה שהציפו אותנו בבילוי המשותף עם הילדים/נערים.

ותזכורת קטנה – ביום שישי, ה-1.6, אנו מקיימים את המפגש האחרון עם המדרשה באורנים. המפגש הפעם יעסוק בסגירת פרק הלימוד עם המדרשה ב"פעילות מסע" שתסתיים בקבלת שבת משותפת למשפחות ולחברי הקיבוץ.

כולכם מוזמנים לחלוק אתנו את המסע החשוב הזה – ביום שישי, 1.6.12, בשעה 17:30 במועדון לחבר.

נשמח לראותכם,

ילדי קבוצת "פרפר" וההורים.

ולא פחות חשוב, הילדים היו נהדרים וגם אנחנו ההורים הסתדרנו מעולה – אז ככה שהאווירה המצוינת ואוויר ההרים בירושלים, תרמו להצלחת המבצע/טיול.

ועכשיו להתחלה – את המסע התחלנו בהר הרצל, ב"שביל המחבר". זהו שביל המתחיל באתר "יד ושם", דרך בית העלמין הצבאי וחלקת גדולי האומה ועד קבר הרצל ורחבת הטקס. מסלול מיוחד עם הרבה משמעות. זהו חיבור פיזי וערכי בין האתר לזכר השואה והגבורה לבין אתרי הר הרצל. הליכה בשביל הינה מסע חווייתי המבטא באופן מוחשי את הרצף ההיסטורי יוצא הדופן שעבר העם היהודי מהשואה ועד להקמת מדינת ישראל.

דווקא המזכירות הנוכחית מונעת, לדעתי, מערכים ועקרונות).

שתבין גל, אני חושב שיש צדק בטיעוניך, וצריך לענות לך כראוי ואף לפתוח מחדש את הדיון, אבל יש בתגובתך שמץ של דמגוגיה, וזה משאיר את מאמך קצת פחות "ענייני"... מאחל לך מאמרים ותגובות יפות גם בהמשך. אליהו

תגובה לגל סהר על "תגובה עניינית לתגובה הלא עניינית של המזכירים" הד הנעשה 4.5.12

אני אוהב כתיבה שמשלבת ענייניות ושפה יפה כפי שאתה כותב. אתה "חוצב בהר" מאמר בנוי לתלפיות, המשפטים, הצגת הטיעונים והשימוש בעברית קולחת ויפה. אני גם מאד מכבד את השימוש שאתה עושה בעלון, ההתעקשות שלך להיות מובן, הערעור המסודר על החלטת המזכירות - ביטוי של דמוקרטיה קיבוצית כפי שצריכה להתקיים, וזאת בעקבות תשובת המזכירים למאמר הראשון שלך שהיה בה משהו לא מאוזן, מה שהביא אותך שוב לדרוש שהצדק ייעשה.

בכל זאת הרשימה שלך השאירה אותי בחוסר נוחות ואנסה בקצרה לשתף אותך ואת האחרים:

אתה עושה ברשימה שימוש מופרז במושגי הצדק, השוויון, המוסר, האתיקה, עבודה ערכית וכיו"ב. אלה מושגים שהנביאים נהגו להשתמש בהם, שמשוררים ואנשי רוח משתמשים בהם בבואם לכתוב על אידיאות גדולות, או להתריע ולהוכיח את החברה, המדינה והעם על התנהגות לא מוסרית.

לכתוב על נושא הרכב בקבוץ, "ולהיכנס" במזכירים, ולכרוך את זה בעניינים של מוסר ואתיקה... נו באמת...

נדרשת מידתיות ופרופורציה כשכותבים מיד בהתחלה: "אין בכוונתי להכניס את משכורתך לקיבוץ...". ובהמשך "המזכירות מתנערת מתפקידה המוסרי..." כלומר העניין הוא, אינטרס ראשוני חומרני, ולא עניין אתי.

הזמנה לתערוכה: גמלאי יה"ל מציגים מיצירותיהם בסולם צור בגשר הזיו. בין המציגים - וורה עופר. מוזמנים להגיע ולהתרשם.

טלפון חירום מעכשיו גם בישראל

טלפון חרום 088 .

כל אחד רשאי לדווח בטלפון על תאונות,

פציעות, מקרי חירום, שריפות, פשעים,

חטיפה, תקיפה, וכו' פשוט לחייג 088.

חינם - השיחה לא עולה כסף!!!

אנו צריכים להחליט בקרוב על הנושא הבא שיעמוד לביקורת פנים. ישנם מספר חברים שכבר פנו אל חברי הועדה עם נושאים ופניות. נשמח לקבל הצעות לנושאים לביקורת, על מנת שהועדה תוכל לבחון אותם ולקבל החלטה מה יהיה הנושא המבוקר הבא.

אופיר שטהל – יו"ר ועדת ביקורת

מבנה מחודש מועצה חברתית כלכלית

כללי:

החלטה אושרה בהצבעה בקלפי בתאריך
4.5.2012-3 - בתוצאה:
בעד 71 קולות – נגד 59 קולות.

1. סמכויות המועצה הן הסמכויות המוקנות לאסיפה הכללית על פי דין ועל פי תקנון הקיבוץ, למעט סמכויות שיוחדו במפורש לאסיפה הכללית על פי הדין והתקנון.

מבלי לפגוע בכלליות האמור, המועצה תדון ותחליט בבעיות כלליות ובקביעת מדיניות הניהול השוטף של הקיבוץ, בשאלות של תכנון וחשיבה בנושאים משקיים חברתיים וכלכליים, במינוי בעלי תפקידים שאינם מבוצע באסיפה, ובערעורים על החלטות של ההנהלות.

2. המועצה תורכב מ-27 חברים כדלקמן:
12 חברים יהיו חברי מועצה מתוקף תפקידם, 15 חברים נוספים יבחרו למועצה מבין כלל החברים ("נבחרים ציבוריים"), לתקופת כהונה של 4 שנים. בכל מקרה חשוב לשמור בהרכב המועצה

מהנעשה בועדת הביקורת

ועדת הביקורת החלה את פעילותה בחודש מרץ, לאחר בחירה ואישור של מבקרת הפנים בשיחת הקיבוץ.

הנושא הראשון שנבחר ע"י הועדה לביקורת הינו תחום השכרת הדירות בקיבוץ. דו"ח הביקורת יעסוק בהשכרה לתושבים מחוץ לקיבוץ, לבני קיבוץ במסלול צעירים ותושבים במעמדות אחרים (כגון בני זוג של חברי קיבוץ וכדומה).

קצת על תהליך הביקורת – הביקורת בוחנת יישום החלטות ותקנונים, התאמתם לדרישות החוק ומפרטת המלצות לתיקון ליקויים.

הביקורת עצמה מתבססת על נתונים שנאספים מהשטח ואינה יכולה להתבסס על שמועות או תחושות של אנשים (אלא אם יש ביסוס מתועד שמצדיק תחושות אלו).

הביקורת אינה בוחנת הליכים עתידיים שנקבעים ע"י הקיבוץ, אך יכולה להמליץ על שינויים בהתאם לקיים בשטח.

במהלך הביקורת נפגשה הלית, המבקרת, עם נציגי הנהלת אגף השיכון, הנהלת החשבונות והנהלת המשק והקהילה.

יש לציין את שיתוף הפעולה לו זכינו מכל המבוקרים. ראוי לציין כי חלק מהמלצות המבקרת יושמו כבר במהלך הכנת הדו"ח.

דו"ח המבקרת נמצא לפני סיום. בשלב הראשון הוא יוצג בפני המבוקרים ובפני ועדת הביקורת. לאחר מכן יוצג להנהלת הקהילה ובהמשך בשיחת הקיבוץ.

8. ישיבות המועצה יתקיימו במועדון לחבר ו/או חדר ישיבות גדול. מינימום השתתפות נדרש לצורך קיום ישיבה וקבלת החלטות במועצה יהיה 15 חברי מועצה.
9. סדר היום של ישיבות המועצה יפורסם מראש לציבור. החלטות המועצה יפורסמו לציבור בהד הנעשה ו/או בדף מידע לחבר.
10. ישיבות המועצה ישודרו בטלוויזיה, ויהיו פתוחות לציבור המעוניין להגיע ולהיות נוכח בעת הישיבות. למשקיפים תינתן זכות דיבור אך לא תאפשר זכות הצבעה. במקרים חריגים תהיה המועצה רשאית להחליט כי דיון מסוים לא יהא פתוח לכלל החברים, כגון עקב צנעת הפרט.
11. המועצה תידרש לגבש כללים פנימיים לגבי ניהול ישיבות המועצה באופן אשר יבטיח מחד שקיפות מרבית, ומאידך שמירה על צנעת הפרט ועל אינטרסים של הקיבוץ, תוך קידום יעיל של הנושאים שעל סדר היום.
12. החלטות יתקבלו בהצבעה גלויה ו/או ע"י הצבעה חשאית במידה ואחד הנציגים ידרוש זאת.
13. מבנה מחודש זה של המועצה יפעל במשך שנת העבודה הקרובה. עם סיום השנה נערוך בחינה נוספת לצורך תיקון והתאמה של המבנה המוצע, לצד הכשרה שתניתן לחברים הנבחרים והמייצגים את הציבור.

על רוב של נציגי ציבור על פני ממלאי תפקידים.

3. ממלאי התפקידים שיכהנו במועצה מתוקף תפקידם – 6 חברים ממלאי תפקיד בהנהלה חברתית: מזכיר, מנהל קהילה, רכז אגף חינוך, רכז אגף בריאות ורווחה, רכז אגף שיכון, רכז צעירים; 6 חברים ממלאי תפקיד בהנהלה כלכלית: יו"ר אגודת האחזקות, מרכז משק, מנכ"ל דוקרט, מנכ"ל סילורה פיתוח, מנכ"ל סילורה, רכז/ת ענף הנבחר מתוך מועצת מנהלים – חקלאות ועסקים (בחירת החברים תתבצע במוסדות).
4. ממלא תפקיד שפרש או סיים את תפקידו תפקע כהונתו במועצה וממלא התפקיד החדש המחליף אותו ימלא מאותה עת גם את מקומו במועצה. השאיפה היא כי 15 החברים "נבחרו הציבור", אשר יכהנו במועצה לצד ממלאי התפקידים, ייבחרו באופן שייתן ייצוג הולם לכל שכבות הגיל בקיבוץ.
- המחויבות להשתתפות פעילה תיבדק במשך שנת פעילות, רשימת המשתתפים בפועל תוצג לציבור, סיום פעילות תוגדר בהתאם לנהלים שיוגדרו ע"י הפורום.
5. כל חבר יהיה רשאי להציג את מועמדותו לכהונה במועצה כנבחר ציבור. חבר מועצה שנבחר על ידי הציבור אשר פרש או התפטר מן המועצה, יוחלף על ידי החבר שקיבל את מירב הקולות מבין המועמדים שלא נבחרו למועצה, וזאת לתקופת יתרת הכהונה.
6. חברי המועצה יבחרו מביניהם יו"ר מועצה אשר יהא אחראי לניהול הישיבות, ויהא מתואם עם הצוות המתאם, בהכנת סדר היום לישיבה.
7. הצוות המתאם יסייע בהכנת סדר היום בתאום עם היו"ר הנבחר, הישיבות תתקיימנה באופן סדיר בהתאם לצורך ומינימום 8 פעמים בשנה.

תעודות הוקרה ללוחמי מג"ב שסיכלו 4 פיגועים

שבעה לוחמים מפלוגה מז' במג"ב איו"ש
ומפקדם קיבלו תעודות הוקרה מהמפק"ל,
על שסיכלו 4 פיגועים בצומת תפוח.

שבעה לוחמי משמר הגבול ומפקד הפלוגה
שהיו אחראים לסיכול ארבעה ניסיונות
פיגוע בשבועות האחרונים בצומת תפוח,
זכו לקבל היום תעודות הוקרה ממפק"ל
המשטרה, רנ"צ יוחנן דנינו, בישיבת סגל
הפיקוד הבכיר של משטרת ישראל.

לוחמי פלוגה מז' במג"ב איו"ש, בפיקוד
סנ"צ אבי ביטון, סיכלו ניסיונות פיגוע
בארבעה מקרים שונים: בחודש אפריל
הבחינו הלוחמים בשני חשודים שסירבו
להזדהות. הכוח ביצע מעצר באופן מקצועי
ומהיר ובבדיקה בכליהם נתפסו אקדח,
ארבעה מטעני צינור ואמצעי לחימה
נוספים.

איך אפשר להגיע?

המדרכה בין ביתו של רמי לוי לביתו של
ג'ורא גירש חסומה מזה מספר שנים ע"י
גושי אבן (מצורף צילום) המונעים מעבר
רכב אל הבתים הנמצאים במזרח.
מדרכה זו היא הדרך היחידה בה ניתן לגשת
לבתים במקרה הצורך (הסעת הורה מוגבל
ו/או רכב חירום).
לאורך השנים, פנינו מספר פעמים בבקשה
להסיר מכשול זה, מבלי לקבל מענה הולם.
היות וקיימת פונקציה של ממונה בטיחות
תעבורה בקיבוץ, אני מצפה מבעל התפקיד
ומהמזכירות לתת תשובה, מתי מפנים את
המפגע או לחילופין מתן גישה אחרת לבתים
באמצעות רכב.

בני ברק

בברכה

את הידיעה הבאה מצאנו באינטרנט השבוע.
בין הלוחמים המצטיינים – שני משמאל:
עידו בן עמי בנה של נעמה משיח ונכדה
של רמה שטיין, המשרת ביחידת משמר
הגבול.

כל הכבוד גם מאתנו!

ימים מורגשת התכונה לקראת ל"ג בעומר. בסימו של מבצע צופי זה יתקיים מפקד של הענקת סמלי בוגרים. סמל הבוגרים ניתן לאחר שורה של ביוררים אידיאולוגים חברתיים ואישיים, הסמל הינו סמל ההגשמה. רוצה התנועה ואנו חברי הקיבוץ שהצטרפותם של הצעירים לא תהיה אוטומטית כי אם מתוך הכרה ורצון אישי (אריה הללי)

ל"ג בעומר-

"טעימות" מהאווירה של פעם...

6.5.1977... הזיכרון היחידי שעולה לי בראש מל"ג בעומר שומרי הוא קבלת החולצות השומריות בכיתה ו'. עד קבלתן היינו "במחותרת" וניסינו להסתיר את הפעולות מהקבוצות הצעירות מהמטפלות המורים וההורים. הרגשנו מאד חשובים במעטה המסתורין. עם קבלת החולצות, שכמובן היו גדולות עלינו בכמה מספרים כי נתפרו למפרע, הרגשנו לפתע גדולים וחשובים פי כמה...
כמובן שרצנו לספר על כך להורים... אבל יש האומרים כי מיום שהפסקנו להיות ב"מחותרת" והתקבלנו לתנועה- הפסקנו להיות בה.... (כתב י"בניק)

מתוך עלוני הד-הנעשה – ליקטה נעומית ארכיון הקיבוץ

לקראת שבועות:

צוות החג כבר התכנס והתחיל לעבוד במרץ. נשמח לכל הצעה או סיוע. זכרו – זהו חג קיבוצי-חקלאי, המסמל את ביכורינו והצלחותינו, והמושך אליו אורחים רבים – בואו נחגוג אותו בגדול!
רכזי ענפים ומפעלים – הכינו את ביכורכם ואת דוכן המזון.
אנו ממשיכים את מסורת תחרות עוגות הגבינה. כל האופים והאופות – התחילו לתכנן את המתכון. יינתן זיכוי סימלי בתקציב האישי, ומובטחים פרסים למקומות הראשונים. העוגות ייבחנו לפי קריטריונים של טעם, עיצוב ומקוריות.

צוות החג – יוני בירק, עדי אילת, אמנון היכל, דודי קורן, נירה, איטה, מיה רשף ועפר אילת.

ל"ג בעומר היה חגם של ילדים, ובני נוער (מוסדניקים) שביום זה נהגו לקיים את טקסי הכניסה לשומר הצעיר. קיימו פעילויות רבות כמו רפסודידה, משחק גניבת הדגל רב היקף שנמשך לאורך היום והלילה, בניית מחנות ועוד. צעירים רבים בחרו מועד זה לחוג את חג כלולותיהם במזל-טוב.

21.5.1954 : כניסתה של קבוצת "רימון" לתנועה הינה צעד קדימה להשתרשותן הבלתי מעורערת על האדמה הזאת, כשדור לדור מביע אומר אנו צועדים- אבות ובנים צעירים ומבוגרים צד בצד - לקראת התגשמותו המלאה של רעיוננו. (שלמה טל)

* ברכת הקיבוץ מלווה את בני זית עם כניסתם לחברת הילדים "חיזקו ואימצו"

31.5.1957: קבוצת "אורן" חגגה עם הוריהם את כניסתם לתנועה. ההורים הציגו לילדיהם מחזה מבדח, אברמ'ל ארצי מילא תפקיד חשוב. אחר כך התאספו כולם ע"י "הבית הלבן" וסביב המדורה קלחה שירה אדירה ומשותפת שהדהדה למרחקים. ההורים חידשו נעוריהם והאווירה היתה אווירת השומר הצעיר. הערב הסתיים בהרגשה טובה וחוויתית שאכן, נמשכת השרשת.

ברכת הקיבוץ שלוחה לקבוצת אורן לכניסתם לתנועה המפוארת שהעמידה דור חלוצים ומקווים שהממשיכים לא יביישו את המתחילים.

6.5.1966 : היום יוצאים בני המוסד למחנה ל"ג בעומר, מחנה צף על פני אגם עין-אפיה שייבנה ע"י הקבוצות הבוגרות כשמסביב מחנונים של קבוצות צעירות. זה שבוע

מצאנו באינטרנט באתר בשם "שוונג"
לידיעתכם!

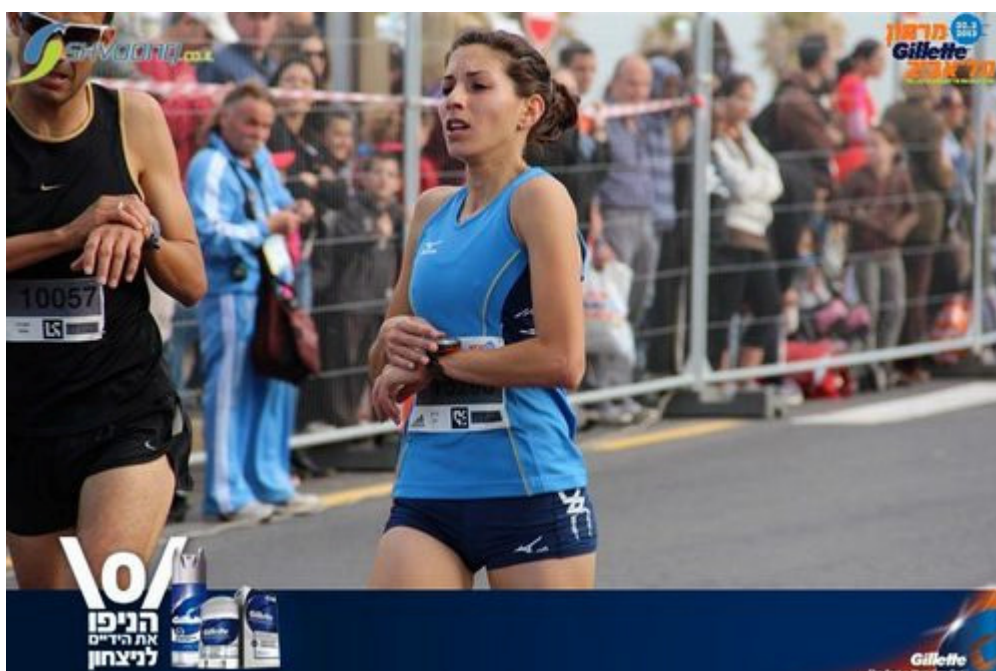

ספורטאית השבוע - רוני גדיש

עד לפני שנתיים היא לא רצה בכלל, אבל מאז שהתחילה להתאמן באופן רציני הספיקה הרצה המוכשרת להיות סגנית אלופת ישראל במירוצי שדה ומקום שלישי באלופות ישראל ב-10 ק"מ. ספורטאית השבוע של שוונג - רוני גדיש

מקום 2 אלופות ישראל במירוצי שדה, מקום 3 אלופות ישראל בריצת 10,000 מטרים.

וחג שבועות תעשה לך

חג שבועות תשע"ב – תוכנית החג:

בחדר האוכל תוצג תערוכת צילומים של אמנון ליסאי:
"סוף עונת הפריחה בכרמל"

יום שישי, 25.5.12, אליפות **קט רגל ענפים** בשעה 13:00.

ארוחת ערב בחדר האוכל.

בשעה 20:30 מוזמנים למועדון לחבר בעין המפרץ
ל**תיקון ליל שבועות**.

שבת, 26.5.12, אליפות **קט רגל משפחות** בשעה 9:00

בררכת השחייה תפתח בשעה 10:00

עם סיום אליפות הקט רגל יערך בבריכה

טקס חלוקת הגביעים + פתיחה רשמית של עונת הרחצה

בבריכה יהיה דוכן פלאפל (בתשלום).

החל מ- 18:30 – **ארוחת ערב חלבית** בחדר האוכל

כולם מוזמנים לסעוד בחדר האוכל – לא יתאפשר להוציא מזון
מהארוחה

ברחבת המועדון לחבר פטיו חגיגי:

אליפות "עוגת הכפר" – תחרות עוגות גבינה תוצרת בית

ובשעה 20:15: **"המופע של שמבוקי"** – מופע היתולי של
אקרובטיקה ולהטוטים בביצועו של רפי ויטיס.

יום ראשון 27.5.12 - החל מהשעה 17:30 יפתחו **דוכני הענפים**

והתערוכה החקלאית.

כולם מוזמנים לצפות בכלים החקלאיים וליהנות מדוכני המזון של
הענפים (תמורת תשלום סמלי).

בשעה 18:15 יחל **טקס חג השבועות**

מוזמנים להגיע בחולצות לבנות.

חג שמח – צוות החג